

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 15. septembra 2011*

V zadevi T-434/09,

Centrotherm Systemtechnik GmbH, s sedežem v Brilonu (Nemčija), ki jo zastopata J. Albrecht in U. Vormbrock, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata G. Schneider, zastopnik, in R. Manea, zastopnica,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG s sedežem v Blaubeurenu (Nemčija), ki jo zastopa O. Löffel, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 25. avgusta 2009 (zadeva R 6/2008-4) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG in Centrotherm Systemtechnik GmbH,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi E. Moavero Milanesi, predsednik, N. Wahl (poročevalec) in S. Soldevila Fragoso, sodnika,

sodna tajnica: T. Weiler, administratorica,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 26. oktobra 2009,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 15. februarja 2010,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 2. februarja 2010,

na podlagi predlogov strank za izvedbo obravnave,

na podlagi sklepa z dne 30. marca 2011 o združitvi zadev T-427/09 in T-434/09 za izvedbo ustnega postopka,

na podlagi obravnave z dne 5. maja 2011

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Centrotherm Systemtechnik GmbH, je 7. septembra 1999 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 1, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)), vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.
- 2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak CENTROTHERM.

- 3 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 11, 17, 19 in 42 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in za vsakega od teh razredov ustrezajo temu opisu:
- razred 11: „napeljave za odvajanje odpadnih plinov, ki nastanejo pri ogrevanju, tuljave za dimnike, cevi za kotle; nastavki za plinske gorilnike; mehanski deli grelnih naprav, klimatskih naprav, naprav za proizvodnjo pare, za sušenje in prezračevanje; naprave za filtracijo zraka in deli zanje; mehanski deli plinskih naprav; pipe za dovodne cevi; lopute za dimnike“;
  - razred 17: „Cevne spojnice, cevne objemke, armature za cevovode, gibke cevi, vsi prej omenjeni izdelki so nekovinski; tesnila, tesnilne snovi; tesnilni, mašilni in izolacijski material; delno obdelane plastične snovi; izdelki iz plastičnih snovi iz razreda 17“;
  - razred 19: „gradbeni material; cevi, cevovodi, zlasti za gradnjo; vodovodna napeljava, odcepne cevi; armature za gradbeništvo; zidne preobleke, gradbeni paneli, paneli; podaljški za dimnike; dimniške cevi, dimniški poklopci, dimniške kape, kaminski okviri, vsi prej omenjeni proizvodi so nekovinski“;
  - razred 42: „gradbeno svetovanje, načrtovanje gradenj, inženirske storitve, tehnološko načrtovanje projektov; geodetske storitve“.

- 4 Znamka CENTROTHERM je bila 19. januarja 2001 registrirana kot znamka Skupnosti za proizvode in storitve, navedene v točki 3 zgoraj.

- 5 Intervenientka, družba centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, je 7. februarja 2007 na podlagi členov 15 in 50(1)(a) Uredbe št. 40/94 (postala člena 15 in 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009) pri UUNT vložila zahtevo za razveljavitev znamke CENTROTHERM glede vseh registriranih proizvodov in storitev.

- 6 Zahteva za razveljavitev je bila 15. februarja 2007 vročena tožeči stranki, ki je bila pozvana, naj v trimesečnem roku predstavi morebitne pripombe in predloži dokaze o resni in dejanski uporabi sporne znamke.

- 7 V pripombah z dne 11. maja 2007 je tožeča stranka nasprotovala zahtevi za razveljavitev in je, da bi prikazala resno in dejansko uporabo svoje znamke, predložila te dokaze:
  - štirinajst digitalnih fotografij;

  - štiri račune;

  - izjavo z naslovom „Eidesstattliche Versicherung“ (častna izjava), ki jo je pripravil g. W., poslovodja tožeče stranke.

- 8 Tožeča stranka je navedla, da ima še veliko kopij računov, ki pa jih sprva ni predložila zaradi zaupnosti. Ko je potrdila, da bi lahko predložila druge dokumente, je oddelek za izbris pri UUNT zaprosila, naj sprejme ustrezní postopkovni ukrep, če bi želel, da bi bili drugi posamezni dokazi in dokumenti vloženi v spis.
- 9 Oddelek za izbris je 30. oktobra 2007 razveljavil znamko CENTROTHERM, ker je ugotovil, da dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, niso zadoščali za prikaz resne in dejanske uporabe te znamke.
- 10 Tožeča stranka je 14. decembra 2007 zoper to odločbo vložila pritožbo, ki ji je četrti odbor za pritožbe UUNT z odločbo z dne 25. avgusta 2009 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) delno ugodil. Tožeča stranka je med drugim trdila, da bi oddelek za izbris od nje moral zahtevati druge dokumente z informacijami. Oddelku za izbris je očitala tudi, da ni upošteval dokazov iz spisa druge zadeve, o kateri pri UUNT prav tako poteka postopek v zvezi z znamko CENTROTHERM.
- 11 Odbor za pritožbe je razveljavil odločbo oddelka za izbris in zavrnil zahtevo za razveljavitev glede proizvodov „napeljave za odvajanje odpadnih plinov, ki nastanejo pri ogrevanju, tuljave za dimnike, cevi za kotle; nastavki za plinske gorilnike; mehanski deli grelnih naprav; mehanski deli plinskih naprav; pipe za dovodne cevi; lopute za dimnike“ iz razreda 11, „cevne spojnice, cevne objemke, armature za cevovode, gibke cevi, vsi prej omenjeni izdelki so nekovinski“ iz razreda 17 in „cevi, cevovodi, zlasti za gradnjo; odcepne cevi; dimniške cevi“ iz razreda 19. Odbor za pritožbe je pritožbo v preostalem zavrnil.

- 12 Natančneje, odbor za pritožbe je menil, da je bila resna in dejanska uporaba znamke CENTROTHERM za petletno obdobje pred vložitvijo zahteve za razveljavitev, in sicer 7. februarja 2007 (v nadaljevanju: upošteveno obdobje), glede proizvodov, navedenih v točki 11 zgoraj, dokazana, ker so fotografije, ki jih je predložila tožeča stranka, prikazovale naravo uporabe znamke in ker so predloženi računi potrjevali, da so se omenjeni proizvodi tržili pod sporno znamko.
- 13 Vendar je odbor za pritožbe ugotovil, da je tožeča stranka glede drugih proizvodov in storitev, za katere je bila registrirana znamka CENTROTHERM (glej točko 3 zgoraj), kot dokaz predložila samo izjavo svojega poslovodje, kar naj po mnenju odbora za pritožbe ne bi zadoščalo za prikaz resne in dejanske uporabe znamke. Glede tega je odbor za pritožbe pojasnil, da oddelku za izbris ni bilo treba zahtevati drugih dokumentov niti upoštevati spisa druge zadeve, o kateri prav tako poteka postopek pri UUNT.

Predlogi strank

- 14 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razveljavi v delu, v katerem je ugodeno zahtevi za razveljavitev znamke CENTROTHERM;
  - UUNT in intervenientki naloži plačilo stroškov.

- 15 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;

  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 16 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.

Pravo

- 17 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge za razveljavitev in ugovor nezakonitosti. Tožbeni razlogi se nanašajo na napačno presojo dokazov o uporabi, ki so bili predloženi pred oddelkom za izbris UUNT, na kršitev obveznosti ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti v skladu s členom 76(1) Uredbe št. 207/2009 in na neupoštevanje dokazov, ki so bili predloženi pred odborom za pritožbe. Ugovor nezakonitosti je naveden podredno in se nanaša na pravilo 40(5) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1), kakor je bila spremenjena.

Prvi tožbeni razlog: napačna presoja dokazov o uporabi, ki so bili predloženi pred oddelkom za izbris

Trditve strank

- 18 Tožeča stranka trdi, da so dokazi, ki so bili predloženi pred oddelkom za izbris (glej točko 7 zgoraj), pravno zadostno dokazovali resno in dejansko uporabo znamke CENTROTHERM, saj so zajemali informacije o kraju, trajanju, obsegu in naravi uporabe sporne znamke za vse proizvode in storitve, navedene v točki 3 zgoraj.
- 19 Natančneje, odboru za pritožbe očita, da ni upošteval dokazne vrednosti častne izjave njenega poslovodje. Glede tega trdi, da bi bilo treba ugotoviti, da je ta izjava v celoti pravilna, saj prevladujoči del elementov, ki so v njej, potrjujejo dopolnjujoči dokazi iz spisa.
- 20 UUNT in intervenientka predlagata, naj se ta tožbeni razlog zavrne.

Presoja Splošnega sodišča

- 21 Najprej je treba opozoriti na postopek in cilj, ki jima sledi sankcija razveljavitve, in na načela, ki urejajo izvajanje dokazov v postopku za razveljavitve.

- 22 Iz členov 15(1), prvi pododstavek, in 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 je razvidno, da se pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti razveljavijo na podlagi zahteve pri UUNT, če se blagovna znamka v neprekinjenem obdobju petih let v Evropski uniji za proizvode in storitve, za katere je bila registrirana, ni uporabljala resno in dejansko in za njeno neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi.
- 23 V pravilu 40(5) Uredbe št. 2868/95 je določeno, da UUNT ob zahtevi za razveljavitev pozove imetnika znamke Skupnosti, naj v roku, ki mu ga določi, priskrbi dokaz o uporabi znamke. Če dokaz ni predložen v določenem roku, se znamka Skupnosti razveljavi. V skladu s pravilom 22(3) Uredbe št. 2868/95 – ki se za zahteve za razveljavitev uporablja na podlagi pravila 40(5) te uredbe – mora dokaz o uporabi znamke zajemati podatke o kraju, času, obsegu in naravi uporabe znamke.
- 24 Namen zahteve, da se mora znamka uporabljati resno in dejansko, da bi bila varovana na podlagi prava Unije, izhaja iz dejstva, da register UUNT ne sme postati predmet strateškega in statističnega vlaganja, s katerim bi bil neaktivnemu imetniku podeljen časovno neomejen zakoniti monopol. Nasprotno in v skladu z uvodno izjavo 10 Uredbe št. 207/2009 mora ta register vestno odražati označbe, ki jih podjetja dejansko uporabljajo na trgu za razlikovanje svojih proizvodov in storitev v gospodarskem prometu (v tem smislu in po analogiji glej sklep Sodišča z dne 27. januarja 2004 v zadevi La Mer Technology, C-259/02, Recueil, str. I-1159, točke od 18 do 22).
- 25 V skladu s sodno prakso se znamka uporablja resno in dejansko, če se v skladu s svojo bistveno funkcijo – ki je zagotavljanje istovetnosti izvora proizvodov ali storitev, za katere je bila registrirana – uporablja, da bi se ustvaril oziroma ohranil trg za te proizvode in storitve, drugače kot pri simbolični uporabi, katere edini cilj je ohranjanje pravic, ki izhajajo iz znamke. Poleg tega pogoj resne in dejanske uporabe znamke zahteva, da se znamka, kakršna je varovana na zadevnem ozemlju, uporablja javno

in navzven (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2007 v zadevi La Mer Technology proti UUNT – Laboratoires Goëmar (LA MER), T-418/03, neobjavljena v ZOdl., točka 54 in navedena sodna praksa).

- 26 Čeprav je pojem resne in dejanske uporabe v nasprotju z vsako uporabo, ki je minimalna in ne zadošča za ugotovitev, da se znamka na določenem trgu uporablja dejansko in učinkovito, zahteva za resno in dejansko uporabo vseeno ni namenjena presojanju gospodarskega uspeha ali nadzoru poslovne strategije podjetja niti pridržanju varstva znank samo za njihovo obsežno tržno uporabo (sodba Splošnega sodišča z dne 23. februarja 2006 v zadevi Il Ponte Finanziaria proti UUNT – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, ZOdl., str. II-445, točka 32).
- 27 Natančneje, za preučitev, ali se je v tej zadevi zadevna znamka uporabljala resno in dejansko, je treba opraviti celovito presojo dokazov, vloženih v spis, ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin zadeve. Ta presoja mora temeljiti na vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za ugotovitev resnične uporabe znamke na trgu – še posebej tega, ali se v zadevnem gospodarskem sektorju taka uporaba šteje za upravičeno za ohranjanje ali ustvarjanje deleža na trgu za blago ali storitve, ki jih varuje znamka –, narave tega blaga ali storitev, značilnosti trga ter obsega in pogostosti uporabe znamke (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točke od 53 do 55 in navedena sodna praksa).
- 28 V zvezi z obsegom uporabe zadevne znamke je treba upoštevati zlasti, koliko je bila znamka na trgu uporabljana, dolžino obdobja, v katerem se je znamka uporabljala, in pogostost njene uporabe (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točka 56 in navedena sodna praksa). Taka presoja pomeni določeno soodvisnost med upoštevanimi dejavniki. Tako je lahko majhen obseg proizvodov ali storitev, ki se tržijo pod navedeno

znamko, kompenziran z močno intenzivnostjo ali veliko stalnostjo med uporabo te znamke in obratno (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točka 57 in navedena sodna praksa).

- 29 Vendar, manjši ko je tržni obseg uporabe znamke, bolj se zahteva, da imetnik znamke predloži dodatne podatke, na podlagi katerih je mogoče izključiti morebitne dvome o resni in dejanski uporabi zadevne znamke (sodba Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2011 v zadevi Advance Magazine Publishers proti UUNT – Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, neobjavljena v ZOdl., točka 31).
- 30 Poleg tega resna in dejanska uporaba znamke ne more biti dokazana z verjetnostjo ali domnevami, temveč mora temeljiti na konkretnih in objektivnih dokazih, ki dokazujejo učinkovito in zadostno uporabo znamke na zadevnem trgu (glej zgoraj navedeno sodbo LA MER, točka 59 in navedena sodna praksa).
- 31 Vprašanje, ali je odbor za pritožbe pravilno menil, da dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, niso prikazovali resne in dejanske uporabe znamke CENTROTHERM za proizvode in storitve, razen tistih, ki so navedeni v točki 11 zgoraj, je treba presoditi glede na te ugotovitve.
- 32 Spomniti je treba, da so dokazi, ki jih je tožeča stranka predložila pred oddelkom za izbris, da bi dokazala resno in dejansko uporabo svoje znamke, častna izjava njenega poslovodje, štirje računi in štirinajst digitalnih fotografij.

- 33 Najprej je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pri presoji dokazne vrednosti „zapriseženih ali potrjenih pisnih izjav ali izjav, ki imajo podoben učinek po zakonu države, v kateri je izjava sestavljena“, v smislu člena 78(1)(f) Uredbe št. 207/2009 preveriti verodostojnost informacij, ki so vsebovane v njih, ob upoštevanju zlasti vira dokumenta, okoliščin njegovega nastanka in njegovega naslovnika ter se vprašati, ali se glede na njegovo vsebino zdi razumen in verodostojen (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2008 v zadevi Deichmann-Schuhe proti UUNT – Design for Woman (DEITECH), T-86/07, neobjavljena v ZOdl., točka 47, in z dne 13. maja 2009 v zadevi Schuhpark Fascies proti UUNT – Leder & Schuh (jello SCHUHPARK), T-183/08, neobjavljena v ZOdl., točka 38).
- 34 Zato je treba ugotoviti, da je zaradi očitne povezave med avtorjem te izjave in tožečo stranko tej izjavi mogoče priznati dokazno vrednost le, če je potrjena z vsebino predloženih štirinajstih fotografij in štirih računov.
- 35 Glede računov je treba ugotoviti, da so bili trije od njih izdani julija 2006 in zadevajo Dansko, Madžarsko in Slovaško, eden od njih pa je bil izdan januarja 2007 in zadeva Nemčijo. Beseda „centrotherm“ se pojavlja v glavah teh računov in jo spremlja logotip tožeče stranke, ki izraža ime tega podjetja in njegov poštni naslov.
- 36 Ti računi dokazujejo, da je tožeča stranka štirim strankam prodala več proizvodov s področja vodoinstalaterstva (cevi, objemke, kompleti za povezave s kotli, kolena, maske za izpušne sisteme), katerih znesek skupaj z računom iz leta 2007 pomeni manj kot 0,03 % prometa, ki je bil, po navedbah poslovodje tožeče stranke, leta 2006 ustvarjen s prodajo proizvodov z znamko CENTROTHERM.

- 37 Iz tega sledi, da je tožeča stranka pred UUNT predložila razmeroma šibke dokaze o prodaji glede na znesek, ki je naveden v izjavi njenega poslovodje. Zato bi bilo, tudi če bi odbor za pritožbe to izjavo upošteval, treba ugotoviti, da v spisu ni dovolj dokazov za podporo njene vsebine glede vrednosti prodaje. Poleg tega se glede časovnega vidika uporabe znamke ti računi nanašajo na zelo kratko in natančno določeno obdobje, in sicer na 12., 18. in 21. julij 2006 ter na 9. januar 2007.
- 38 Glede predloženih fotografij je treba ugotoviti, da je znamka CENTROTHERM jasno vidna samo na sedmih od štirinajstih fotografij, in sicer kot:
- odtis na dveh ceveh;

  - odtis na dveh predmetih, za katera se zdi, da sta dela cevi;

  - nalepka na predmetu, za katerega se zdi, da je paleta, in na dveh škatlah iz lepenke.
- 39 Na štirih drugih fotografijah nikakor ni mogoče razločiti sledi sporne znamke.

- 40 Na zadnjih treh fotografijah je mogoče razločiti sledi znamke CENTROTHERM, in sicer:
- črke „centroth“ na ustju cevi;
  - logotip družbe tožeče stranke in neberljiv tekst poleg tega logotipa, ki verjetno ustreza besedilu glave na predloženih računih, na cevi in na predmetu, za katerega se zdi, da je ustje cevi.
- 41 Ugotoviti je treba tudi, da na nobeni od teh fotografij ni datuma in da je na obravnavi tožeča stranka priznala, da niso bile posnete v upoštevnem obdobju.
- 42 Poleg tega na podlagi teh fotografij ni mogoče določiti proizvodov, ki so zapakirani na paleti in v dveh škatlah iz lepenke, na katerih so nalepke CENTROTHERM. Čeprav je na dveh od teh nalepk podatek glede vodoinstalaterstva, niti s fotografij niti iz računov ni razvidno, kaj je dejansko v teh embalažah.
- 43 Poleg tega številke predmetov, ki so vidne na nalepkah, ne ustrezajo številkam predmetov, navedenim na računih, ki jih je predložila tožeča stranka. Tako na podlagi teh fotografij in računov ni mogoče sklepati, da je tožeča stranka embalaže, na katerih so nalepke z znamko CENTROTHERM, dejansko dala v promet v upoštevnem obdobju.
- 44 Iz zgornjih ugotovitev je razvidno, da niti fotografije niti računi ne omogočajo podpreti izjave poslovođje tožeče stranke v delu, v katerem ta trdi, da so bili v upoštevnem obdobju pod znamko CENTROTHERM trženi ti proizvodi: mehanski deli klimatskih naprav, naprav za proizvodnjo pare, naprav za sušenje in za prezračevanje; naprave za filtracijo zraka in deli zanje; tesnila, tesnilne snovi; tesnilni, mašilni in izolacijski

material; delno obdelane plastične snovi; gradbeni material, armature za gradbeništvo; zidne preobleke, gradbeni paneli, paneli; podaljški za dimnike, dimniški poklopci, dimniške kape in kaminski okviri.

- 45 Ugotoviti je treba, da na podlagi celovite presoje dokazov iz spisa ni mogoče sklepati ali vsaj domnevati, da se je znamka CENTROTHERM za proizvode in storitve, ki niso proizvodi in storitve, navedeni v točki 11 zgoraj, v upoštevnem obdobju uporabljala resno in dejansko.
- 46 Prvi tožbeni razlog je torej treba zavrnilo.

Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti

Trditve strank

- 47 Tožeča stranka meni, da je UUNT napačno uporabil pravo, ker je kršil obveznost ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti. Po njenem mnenju je oddelek za izbris kršil člen 76(1), prvi stavek, Uredbe št. 207/2009, ker ni upošteval dokazov iz

spisa UUNT v zvezi z zahtevo za ugotovitev ničnosti znamke CENTROTHERM, ki jo je 5. decembra 2006 vložila družba, povezana z intervenientko.

- 48 Spis UUNT v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti naj bi vseboval pomembne dokaze za preizkus resne in dejanske uporabe znamke CENTROTHERM, tudi izjavo o njeni prisotnosti na trgu proizvodnje plastičnih izpušnih sistemov za kondenzacijske kotle, številčne podatke o prodaji proizvodov tožeče stranke med letoma 1994 in 2001 in napotitve na njeno spletno stran.
- 49 Po mnenju tožeče stranke bi bilo ob upoštevanju teh dokazov mogoče ugotoviti, da „je zelo verjetno“, da je v upoštevnem obdobju pod znamko CENTROTHERM tržila širok nabor proizvodov.
- 50 UUNT in intervenientka prerekata trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

- 51 Najprej je treba opozoriti na besedilo člena 76(1) Uredbe št. 207/2009, v skladu s katerim „v postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke“.

- 52 V tej zadevi je treba spomniti, da so razlogi za razveljavitev, tako kot razlogi za zavrnitev registracije, absolutni in relativni.
- 53 V skladu s členom 51(1) Uredbe št. 207/2009 se namreč pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti razveljavijo, če se v neprekinjenem obdobju petih let blagovna znamka ni uporabljala resno in dejansko (člen 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009), če je blagovna znamka zaradi dejanj ali opustitev imetnika v gospodarskem prometu postala obča oznaka za proizvod ali storitve, za katere je registrirana (člen 51(1)(b) Uredbe št. 207/2009), ali če zaradi uporabe blagovne znamke s strani imetnika ali z njegovim soglasjem obstaja verjetnost zmede v javnosti (člen 51(1)(c) Uredbe št. 207/2009).
- 54 Medtem ko pomenita zadnja pogoja absolutne razloge za zavrnitev, kot je razvidno iz člena 7(1), od (b) do (d) in (g), Uredbe št. 207/2009, se prvi pogoj nanaša na določbo v zvezi s preučitvijo razlogov za zavrnitev, in sicer na člen 42(2) Uredbe št. 207/2009. Zato je treba ugotoviti, da se za preizkus UUNT glede vprašanja resne in dejanske uporabe znamke Skupnosti v okviru postopka za razveljavitev uporabi člen 76(1), *in fine*, Uredbe št. 207/2009, ki določa, da je ta preizkus omejen na dejstva, ki so jih navedle stranke.
- 55 Iz tega sledi, da je premisa tožeče stranke, po kateri je UUNT preizkus napačno omejil na dokaze, ki jih je predložila, napačna.
- 56 Drugi tožbeni razlog je torej treba zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: neupoštevanje dokazov, ki so bili predloženi pred odborom za pritožbe

Trditve strank

- 57 Tožeča stranka trdi, da bi moral UUNT upoštevati dokaze o uporabi sporne znamke, ki jih je prvič predložila pred odborom za pritožbe.
- 58 Glede tega trdi – primarno – da je treba člena 51(1)(a) in 76(1), prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 ter pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95 razlagati tako, da mora UUNT spis v zvezi s postopkom za razveljavitev dopolniti, kadar je ta očitno nepopoln. Zato bi moral v tej zadevi odbor za pritožbe upoštevati dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim.
- 59 Tožeča stranka podredno trdi, da tudi če odboru za pritožbe ne bi bilo treba izpolniti take obveznosti, bi moral v okviru pravilnega izvajanja diskrecijske pravice, ki jo ima na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, upoštevati dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim.
- 60 UUNT in intervenientka predlagata, naj se ta tožbeni razlog zavrne.

Presoja Splošnega sodišča

- 61 Prvič, opozoriti je treba, da se glede preizkusa UUNT, ali se je znamka Skupnosti uporabljala resno in dejansko – kot je ugotovljeno v točkah od 51 do 54 zgoraj –, uporablja člen 76(1), *in fine*, Uredbe št. 207/2009. V tej določbi je navedeno, da je preizkus UUNT omejen na dejstva, ki so jih navedle stranke. Iz tega sledi, da je treba trditev tožeče stranke, da mora UUNT po uradni dolžnosti dopolniti spis, zavrnilo.
- 62 Drugič, možnost, da stranke v postopku pred UUNT predložijo dejstva in dokaze po izteku rokov, določenih v ta namen, ni brezpogojna, ampak je, kot izhaja iz sodne prakse, pogojena s tem, da ne obstaja nasprotna določba. Šele če je ta pogoj izpolnjen, lahko UUNT uporabi diskrecijsko pravico glede upoštevanja prepoznano predloženih dejstev in dokazov (sodba Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2007 v zadevi K & L Ruppert Stiftung proti UUNT – Lopes de Almeida Cunha in drugi (CORPO livre), T-86/05, ZOdl., str. II-4923, točka 47).
- 63 V tej zadevi pa obstaja določba, ki nasprotuje upoštevanju dokazov, ki so bili predloženi pred odborom za pritožbe, in sicer pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95.
- 64 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tretji tožbeni razlog zavrnilo.

Ugovor nezakonitosti pravila 40(5) Uredbe št. 2868/95

Trditve strank

- ⁶⁵ Tožeča stranka v bistvu trdi, da se pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95 ne uporabi, ker je z njim UUNT preprečeno, da bi upošteval dokaze, ki so bili v okviru postopka za razveljavitev na podlagi člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 predloženi prepozno. Glede tega trdi, da je pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95 v nasprotju s členom 202 ES in s členi 57(1), 76(1) in 162(1) Uredbe št. 207/2009. Tožeča stranka poleg tega trdi, da je to pravilo v nasprotju s splošnimi načeli prava Skupnosti, zlasti z načelom sorazmernosti, lastninsko pravico in pravico do poštenega sojenja.
- ⁶⁶ UUNT in intervenientka predlagata, naj se ugovor nezakonitosti zavrne.

Presoja Splošnega sodišča

- ⁶⁷ Splošno sodišče ugotavlja, da čeprav je res, da pravila iz Uredbe št. 2868/95 ne smejo biti v protislovju z določbami in namenom Uredbe št. 207/2009, vseeno med pravilom 40(5) Uredbe št. 2868/95 in določbami glede razveljavitve iz Uredbe št. 207/2009 ni mogoče ugotoviti nikakršnega protislovja.

- 68 Medtem ko Uredba št. 207/2009 vsebuje materialnopravno določbo, in sicer sankcijo razveljavitve za znamke Skupnosti, ki se ne uporabljajo resno in dejansko, so namreč v Uredbi št. 2868/95 pojasnjena procesna pravila, ki se uporabljajo, med drugim naložitev dokaznega bremena in posledice neupoštevanja določenih rokov. Poleg tega in kot je že bilo ugotovljeno (glej točke od 51 do 54 zgoraj), je iz sistematike Uredbe št. 207/2009 razvidno, da sta ob zahtevi za razveljavitev, ki temelji na neobstoju resne in dejanske uporabe, obseg in intenzivnost preizkusa UUNT omejena na razloge in dejstva, ki so jih podale stranke.
- 69 Ugotoviti je treba, da trditve tožeče stranke nikakor ne dokazujejo, da bi bila procesna določba pravila 40(5) Uredbe št. 2868/95 – ki dokazno breme nalaga imetniku znamke Skupnosti in določa, da se znamka, če zadostni dokazi niso predloženi v roku, razveljavi – lahko v protislovju z Uredbo št. 207/2009.
- 70 Glede domnevne kršitve načela sorazmernosti je treba opozoriti, da se neupravičeno neupoštevanje rokov, ki so temelj za dobro delovanje sistema Skupnosti, po zakonodaji Skupnosti lahko kaznuje z izgubo pravice, ne da bi bilo to nezdružljivo z načelom sorazmernosti (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 17. septembra 2008 v zadevi Neurim Pharmaceuticals (1991) proti UUNT – Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS), T-218/06, ZOdl., str. II-2275, točka 55).
- 71 Nazadnje je treba ugotoviti, da trditev, da pravilo 40(5) Uredbe 2868/95 posega v lastninsko pravico in pravico do poštenega sojenja, ni utemeljena. To pravilo nikakor ne vpliva na pravice imetnika znamke Skupnosti, razen če se ta odloči – kot je to storila tožeča stranka v tej zadevi –, da pred UUNT v določenem roku ne bo predložil razpoložljivih dokazov o resni in dejanski uporabi svoje znamke.

- 72 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba ugovor nezakonnosti, ki ga je vložila tožeča stranka, prav tako zavrniti.
- 73 Zato je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 74 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 75 Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov. Intervenientka ni predlagala, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, zato nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

II - 6252

2. Centrotherm Systemtechnik GmbH se naloži plačilo stroškov.

3. centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG nosi svoje stroške.

Moavero Milanesi

Wahl

Soldevila Fragoso

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. septembra 2011.

Podpisi